

[Preben Møller Hansen]

Det er, som om man bruger denne benævnelse for at bluffe en hel befolkning til at tro, at det er nødvendigt, at man holder igen.

Med hensyn til finansieringsmulighederne er jeg da glad for, at man formentlig har lyttet til nogle af de synspunkter, Fælles Kurs er kommet med. Vi har jo anlagt den betragtning, at det ikke er den almindelige skatteborger, der skal pelses, men derimod spekulanterne, der spekulerer i obligationer og værdipapirer og tilegner sig en formue på andre menneskers bekostning. Det er her, vi skal gribe ind.

Vi har for vores vedkommende givet udtryk for, at det, man burde gøre, var at inddrage obligationsrenten i 1988 i en bunden opsparing bortset fra de obligationer op til 100.000 kr., der var på private hænder. Det ville give ca. 80 mia. kr. i kassen, og så kan man godt kalde det en bogholderimæssig postering, men det, der står tilbage, er under alle omstændigheder, at pengene kommer ind, også fra de udenlandske kapitalkræfter, der spekulerer i opkøb af danske obligationer, fordi der er en højere forrentning på det danske kapitalmarked end andre steder, hvor de nu kommer fra.

Det vil sige, at vi har andre ideer, men hvormod altting er, skal ingen være i tvivl om, at Fælles Kurs ikke er et alt-eller-intet-parti. Vi stemmer for selv den mindste forbedring, og vi vil selvfølgelig også stemme for forslaget til forbedring af vore ældres økonomiske vilkår, selv om det er meget beskedent.

Konkurrenceevnen har også været fremme i billedet, og efter de forslag, der er fremsat, ser det ud til, at den eneste måde, man mener at kunne give eksportvirksomhederne lempeligere vilkår på, er ved at give dem skattelettelser på forskellig vis.

Spørgsmålet er unægtelig, set ud fra en almindelig borgers synsvinkel: Hvad skaber det af arbejdspladser, hvor meget stiger eksporten, og hvor stor en fortjeneste kommer der til samfundet?

Det har vi ikke hørt noget om, hvorimod der i det forslag, der ligger, står meget om, hvor meget man skal betale. Det beløb, man vil give i tilskud til eksportvirksomhederne, andrager omkring 2 mia. kr., og hvis samfundet skal investere 2 mia. kr., må det naturligvis have en forrentning, og der må naturligt

også være sikkerhed for pengene. Så er man snusfornuftig, men det ligger der ikke i forslaget.

Vi mener, man kunne gå helt andre veje. Der er en lang række virksomheder, som har eksport som udvikling og som produkt. Disse firmaer har en kassekredit i de store banker. Her betaler de en rente på måske 15-16 pct., og spekulanterne putter disse penge i lommen. Hvad var der i vejen for, at staten gennem Hypotekbanken oprettede kassekreditter til en lav rente på 6 pct.? Det betød samtidig, at vi skulle have sikkerhed i virksomhederne, og dermed ville man ikke have den mulighed, vi oplever i dag, at sælge virksomhederne til udenlandske opkøbere. Det må være sådan, at samfundet under alle omstændigheder har hånds- og halsret med hensyn til salg af virksomheder til udlandet. Det må under ingen omstændigheder være sådan, som det forholder sig nu, at man sælger virksomhederne uden at tage stilling til, at man kaster danske arbejdere ud i arbejdsløshed.

Vi har netop i formiddags hørt, hvordan Danfoss nu lukker en virksomhed. 700 mand bliver kastet på gaden, og i dette Ting siger man blot: Nå ja, det er jo ærgerligt. Man kan ikke som ansvarlig politiker overhovedet indtage den position. Det er vores opgave som folkevalgte ansvarlige politikere at forhindre, at vores medborgere kastes ud i arbejdsløshed, fordi der gives bedre økonomiske muligheder for at lave produktionen i Flensborgområdet.

Sådan går det faktisk over hele linjen, og derfor er det fuldkommen abnormt at give kapitalen de 2 mia. kr. på den måde, regeringen har tænkt. Jeg skal nævne nogle eksempler.

Vi havde et firma oppe i Nordsjælland, der hed Asp-Holmblad, som brændte, og det var selvfølgelig beklageligt. Man fik udbetalt forsikringssummen. Den puttede man i lommen, og i stedet for begyndte man at importere stearinlys fra Tyskland og andre steder. Det vil sige, at kapitalen puttede pengene ned i lommen og gav blanke fanden - nå, det må man ikke sige - man gav blanke fanden i de her arbejdere. Der var den sgu én gang til.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Og én gang til.